

Տ Ա Ր Ե Փ Ա Կ

Տարւոյն օրերը ամբողջ, երեք հարիւր վաթսուց հինգ,
Քուղքի վրայ, այս գիշեր, առած եմ ամիսն մօրէն.
Օրեր անգոյն ու անդէմ, որոնց մէջէն պիտի՝ անցնինք,
Առանց անժուա՞ց գիտնալու թէ մեզի ի՞նչ կը բերեն ...:

Անոնք մեզ ի՞նչ կը բերեն, մեզմէ արդեօք ի՞նչ կ'առնեն,
Առեւտուէն այս անհոսմ ի՞նչ է մեր շահն ու վնաս.
Հարցերուն դէմ այս կենճոտ՝ հոգիս, շուար չը մնաս,
Ո՞վ գաղտնիքներ է կորզեր ամպարագիծ անհունէն:

Անգոյն, անդէմ օրերուն ի՞նչ գոյն պիտի ուզես տալ
Այս պահուն երբ մեր գանկին տակ ապառնին ու անցեալ
Իրար ձեռքէ կը իլեն սողոց, կացին ու տապաւր.
Գոյները ի՞նչ են սահայն, պատշաճ փոշի ու շաւար:

Երազ, ցմուք մինչեւ ե՞րբ տեսիլներով օսկենուր
Մեր օրերուն վրայ գործ հիւսեն իրենց դրասանգ.
Ի՞նչ փոյթ մարդերն տրոհն աղած նաւին մեր մահուր,
Նորածաման տարին ալ երբ տայ իր սուր անազանգ:

Կեանքին աւիւր պոս-պոս օրերն մեզմէ կը տանին,
Բայց մեր մաղթանքն ըլլայ թող ճոր օրերու դէզին դէմ,
Որ իսկապէս ըլլան 'ՆՈ՛՛', կեանքի իմաստն մեզ բերեն,
Քուրպակօրէն չկրկնեն չարքին ու մեղքը հինին:

1. 1. 1983

Գ. ՀԱՐՏԱՐ

